

Nr 142.

Av herrar **Jonsson** och **Rosén**, om ökat anslag till befrämjande av skogsvård å enskildas skogar i lappmarkerna samt Särna och Idre socknar.

Under nionde huvudtiteln i årets statsverksproposition punkt 131 har Kungl. Maj:t hemställt om ett anslag av 20,000 kronor till befrämjande av skogsvård å enskildas skogar i lappmarkerna samt Särna och Idre socknar.

Berörda anslag har sedan budgetåret 1924/1925 uppförts med oförändrat belopp, ehuru domänstyrelsen vid äskande av anslag vid flera tillfällen framhållit, att intresset för skogsvården å här ifrågavarande skogar avsevärt stegrats och därför begärt betydande höjning av anslaget i fråga.

I avvaktan på resultatet av den utredning, som genom särskilt tillkallade sakkunniga pågår rörande ändrad lagstiftning för under lappmarkslagen lydande skogar, har departementschefen ansett, att detta anslag fortfarande bör utgå med oförändrat belopp.

Hittills gällande skogslagstiftning för lappmarkerna samt Särna och Idre socknar, vilken är byggd på principen uthålligt skogsbruk, saknar effektiva bestämmelser om åtgärder för skogens till- och återväxt. Man har vid lagstiftningen utgått ifrån att reglering av skogsuttaget och avverkning till avsalu allenast efter utsyning genom stämpling av skogsstatens tjänstemän skulle vara tillfyllest för att skogen skulle kunna lämna en jämn avkastning för all framtid.

Erfarenheten under årens lopp visar emellertid, att så icke är förhållandet.

Denna brist i nuvarande lappmarkslag har därför, särskilt under de senare åren, mer och mer gjort sig gällande, sedan jämförelse kunnat göras mellan lappmarkslagen och verkningarna av 1923 års allmänna skogsvårdslag, i fråga om hyggesvård och markförbättringar.

Denna senare skogslag visar i tillämpningen, att det måste göras praktiska ingrepp i naturen av människan för att på ändamålsenligaste sätt kunna utnyttja skogsmarkens produktionsförmåga.

Det är därför med tillfredsställelse vi notera domänstyrelsens uttalande om stegrat skogsvårdsintresse även inom lappmarkerna. För belysande av förhållandena och de därmed förknippade önskemålen inom nämnda område

kan följande utdrag ur en skrivelse från Vilhelmina kommunalfullmäktige till länets riksdagsmän förtjäna att citeras.

»Särskilda kommitterade hade i skrivelse den 13 december 1930 efter verkställd utredning avgivit betänkande utmynnande i förslag, att fullmäktige måtte hos länets riksdagsmän hemställa om motion vid instundande riksdag om ökat statsbidrag till utdikning av försumpade skogsmarker. I enlighet med kommunalnämndens tillstyrkan beslöt kommunalfullmäktige att till länets riksdagsmän göra följande hemställan:

Under en följd av år hava statsmakterna beviljat ett anslag på 20,000 kronor till skogsvård å enskilda skogar i lappmarken samt Särna och Idre socknar i Dalarne. Detta anslag har under årens lopp visat sig otillräckligt för sitt ändamål. Framställningar om ökning av detta anslag ha gjorts, men de anslagsbeviljande myndigheterna hava i avvaktan på resultatet av den pågående utredningen rörande ändrad skogslagstiftning å ifrågavarande områden beslutat, att anslaget skall utgå med oförändrat belopp.

Nu synes emellertid denna utredning, som pågått sedan år 1928, komma att draga ut på tiden. Och under tiden som andra delar av vårt land få sina skogsvårdsanslag höjda år från år, utgår lappmarkens redan förut otillräckliga anslag med oförändrat belopp. Lappmarken har härigenom kommit att intaga en alltmer missgynnad ställning. En fortsättning på den sålunda beträdda vägen kan icke ske utan betänkliga följder för skogens framtida bestånd och då skogen är av den allra största betydelse för bebyggelsen och näringslivet i dessa trakter, så kommer försummad skogsvård i nutid med nödvändighet att medföra minskade möjligheter till bosättning och inkomst i framtiden. Det är sålunda icke enbart skogsägarna, som lida följdena härav, utan dessa drabba näringslivet i dess helhet, kommunerna och i sista hand ej minst staten själv.

Kommunalfullmäktige i Vilhelmina, som undersökt vad som från fullmäktiges sida kan göras för en förbättrad skogsvård, hava kommit till den uppfattningen, att en gemensam motion från vårt och Norrbottens läns representanter i stundande riksdag skulle kunna leda till ett ökat statsanslag för ändamålet redan under budgetåret 1931/1932.

Under sådana förhållanden få kommunalfullmäktige härmed anhålla om att Ni ville i stundande riksdag i samråd med övriga riksdagsmän från Norrbotten och Västerbotten motionera om att lappmarkens skogsvårdsanslagsfråga icke längre sammankopplas med utredningen rörande ändrad skogslagstiftning för lappmarken och att anslaget till skogsvård å enskilda skogar i lappmarken m. fl. områden för budgetåret 1931/1932 höjes till 150,000 kronor.»

Trots detta stegrade skogsvårdsintresse har som ovan påpekats Kungl. Maj:t ansett, att en höjning av nu ifrågavarande anslag bör bero i avvaktan på slutförandet av pågående utredning.

Visserligen kommer denna utredning att avslutas inom den närmaste

tiden, men detta bör enligt vår mening icke utgöra tillräckligt skäl att ej nu tillgodose ett i och för sig mycket berättigat anslagskrav.

Vart denna utredning än kan komma att leda, måste med största sannolikhet antagas, att den icke kommer att minska kravet på höjning av ovan berörda anslag.

Den areal, som beröres av nu ifrågavarande anslag, utgör sammanlagt 1,600,000 har produktiv skogsmark, fördelade på

Norrbottens lappmark	med 616,000 har
Västerbottens »	» 917,000 »
Särna och Idre socknar	» 65,900 »

allt i avrundat tal.

Förutom det alltmer stegrade intresset för skogsvården inom här ifrågavarande områden tillkommer såsom en särskild anledning att redan nu kraftigt öka detta anslag den omständigheten, att även inom lappmarkskommunerna stora bekymmer göra sig gällande över den arbetslöshet, som på grund av konjunkturläget på trävarumarknaden framkallas.

Ehuru det i åberopade skrivelse från Vilhelmina uttalade önskemålet om ett anslag å 150,000 kronor på långt när icke täcker det redan förefintliga behovet, anse vi oss på grund av det statsfinansiella läget böra inskränka oss till att yrka på ett något mindre belopp.

Med stöd av det anförda få vi därför föreslå,

att riksdagen måtte besluta höja det under nionde huvudtiteln, punkt 131, uppförda anslaget till befrämjande av vård å enskildas skogar inom lappmarkerna samt Särna och Idre socknar med 80,000 kronor till 100,000 kronor.

Stockholm den 22 januari 1931.

Evert Jonsson.

Gustav Rosén.

